

Chương 12 của sách Xuất hành cho chúng ta một câu chuyện ly kỳ của cuộc Vượt qua, hình ảnh rõ nét nhất của CU' về sự cứu rỗi cá nhân của chúng ta qua đức tin trong máu của Đức Giêsu Kitô. Chương này làm nền cho việc chúng ta gọi ĐKT là Chiên Thiên Chúa, là Lễ Vượt Qua của chúng ta, và rất nhiều quy chiếu khác về Thánh Giá của Ngài như là cái chết của Con Chiên Vượt Qua đã hiến tế vì chúng ta (1Cor 5:7)

Nếu chương về Lễ Vượt Qua là trung tâm của cuốn sách, thì toàn bộ cuốn sách là mô hình của ơn cứu rỗi. Có thể con cái Israen không biết được ý nghĩa quan trọng của biến cố Lễ Vượt Qua vào đêm trước khi họ rời Ai Cập, nhưng họ đã tin và vâng lệnh TC.

Chúa đã gửi 9 dịch bệnh trên Ai Cập để làm cho Vua Pharaô phải cho dân Ngài đi. Gần một năm trôi qua nhưng sau mỗi trận dịch thì lòng Vua Pharaô càng thêm chai đá. Cuối cùng TC Chúa phán rằng tất cả những con đầu lòng của người Ai Cập sẽ phải chết. Nếu dân Do Thái không giết chiên và bôi máu con chiên vượt qua này lên cửa nhà thì các con đầu lòng của họ cũng đã bị chết theo (Xh 12: 12, 13).

Mỗi người chúng ta nên học tập lệnh truyền của Chúa cho Lễ Vượt Qua ghi lại trong chương 12 của sách Xuất hành.

1. Giết con chiên: Dt 9:28; Is 53:6; Ga 19:14; 1Cor 5:7. Không phải con chiên không tì vết còn sống đã cứu dân Do thái (Dt 9:22; 1Ga 1:7; Kh 1:5). Không phải sự sống của Đức Kitô vô tội đã cứu chúng ta nhưng là cái chết của Ngài trên thập giá.
2. Rảy máu chiên. Con chiên bị sát tế không chưa đủ. Máu chiên có khả năng nhưng không có hiệu quả nếu không ứng dụng nó. Mỗi một người dân Israen phải bôi máu này trên ngạch cửa nhà. Bạn đã làm gì với máu của Chiên Vượt Qua Đấng đã chết trên đồi Calvary?
Máu bôi trên ngạch cửa (rầm đỡ) đã cứu dân Do thái; không phải điều họ nghĩ về nó nhưng là cái họ làm với nó mới có công dụng. Khi Ta nhìn thấy máu chiên, Ta sẽ bỏ qua (Xh 12:13). Cũng vậy máu đổ ra trên đồi Calvary không có thể cứu linh hồn ta khỏi chết nếu ta không bôi máu đó trên chúng ta. Không phải cảm xúc, không phải sự xứng đáng của mỗi cá nhân, nhưng chỉ có một cái có thể cứu chúng ta đó là máu của Chiên Vượt Qua.
3. Ăn thịt chiên. Sau khi máu đã đổ ra và rảy trên người thì đến hướng dẫn về việc nuôi sống, v.v. cũng vậy, đối với chúng ta ơn cứu độ đến trước, sau đó đến bữa ăn – bằng hữu, thờ phượng, chung bước và phục vụ. (Ga 6:54-58). Thịt Ta chính là của ăn. “Các người không được ăn sống hay luộc, nhưng chỉ được ăn nướng, với cả đầu, chân và lòng” (Xh 12; 9). Không một cái xương nào bị dập gãy! Thân Đức Kitô bị xé ra nhưng xương thì còn nguyên (Tv 34: 20); Ga 19:36)
4. Bánh không men. Men thường được coi như kiểu mẫu của tội lỗi. Phải coi chừng men biệt phái (Mt 16:6). Hãy loại bỏ men cũ để trở thành bột mới (1Cor 5:7). Men bất chính phải được lấy ra khỏi đời chúng ta nếu chúng ta muốn dự tiệc với TC.
5. Rau đắng. Đức Kitô đã uống chén đắng vì chúng ta, nên chúng ta cũng phải nếm cay đắng. Ngay lúc bị sửa phạt, thì chẳng ai lấy làm vui thú mà chỉ thấy buồn phiền (Dt 12: 11).
6. Sẵn sàng để lên đường. Họ ăn đứng, quần áo tề chỉnh, sẵn sàng lên đường. Tất cả chương trình để chuẩn bị cho cuộc hành trình. Điều thật trái ngược trong đêm đó! Con cái Israen ăn tiệc trong nhà bình an; trong khi tiếng than khóc thảm thiết ở nhà dân Ai Cập.

Ở đây chúng ta đọc câu chuyện vượt qua. Bây giờ đến chuyện lối đi. Lễ vượt qua đóng ấn họ. Lối qua Biển Đỏ tôi luyện họ. Họ bỏ Ai Cập trong máu, họ được đánh dấu. Họ đi thẳng qua Biển Đỏ, thành người kiên định. Chúa dẫn họ đi qua và đóng cánh cửa lại phía đằng sau họ.

Khi tôi ra khỏi Ai Cập (Xh 13:8). Bạn ra khỏi đó khi nào? (Nên nhớ rằng Ai Cập là hình mẫu của thế gian)